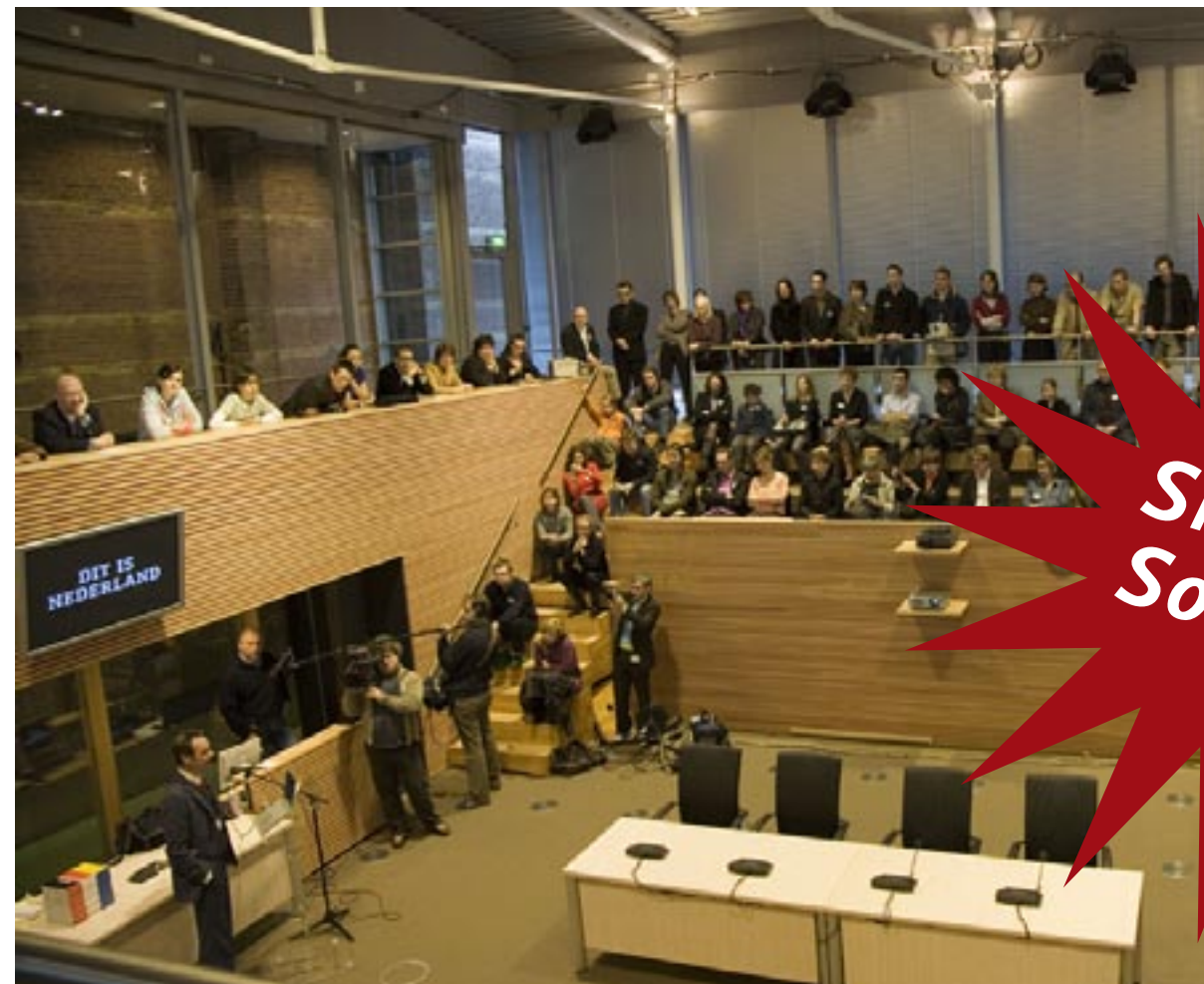
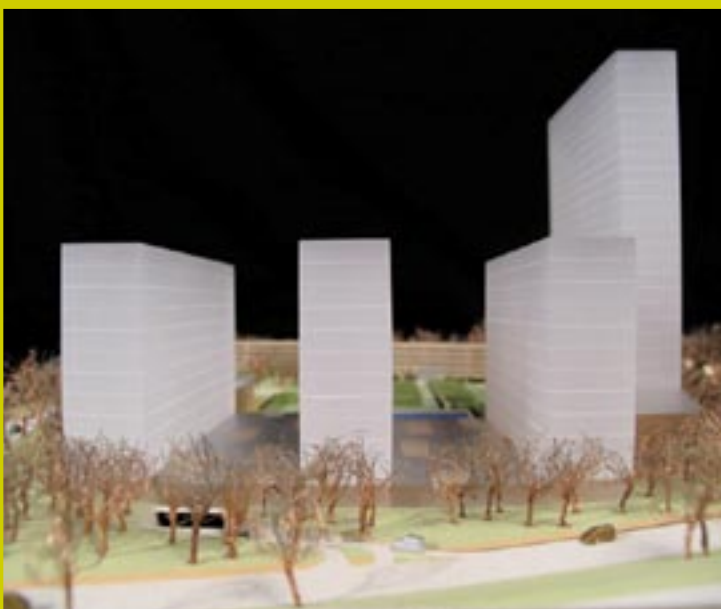

ANDERE SMAKEN

Smaak Society bij de afsluiting van de Dienst
Rob Sweere prikkelt bewustzijn publiek
De Tweede Kamer is on-Nederlands in zijn monumentaliteit
Agentschap Telecom controleert de ether in nieuw pand
Grootgebruikers in Groningen dwingen hoogbouw af
Medewerkers COVM mochten proefslapen in kantoor
Kunstmeester: Leugens komen altijd uit

<< Een volle enquêtezaal hoort de uitleg van de deelnemers aan.

**SMAAK
Society**

Nederland verpakt in Duitse en Belgische vlag

Engelbregt voor een stapel dienstcatalogi waarin alle projecten zijn opgenomen.

Peter Jägers was aangenaam verrast over dit initiatief.

Op 15 maart werd De Dienst van Martijn Engelbregt afgesloten: het kunstproject voor de Tweede Kamer. Een delegatie van de Kamer en vele deelnemende kunstenaars woonden de afsluiting bij.

Tekst: Jaap Huisman Fotografie Bert Nienhuis

Waarom staat de Duitse vlag op de cover van de Dienstcatalogus met de titel 'Dit is Nederland', was de terechte vraag van een van de deelnemende kunstenaars aan Martijn Engelbregt. Engelbregt kantelde de catalogus en liet zien dat de Nederlandse driekleur op de rug

staat. 'We zijn ingeklemd tussen België op de achterkant en Duitsland op de voorkant.' De presentatie van de Dienstcatalogus was de afsluiting van het kunstproject De Dienst in het Logement dat twee jaar heeft geduurd en veel tongen heeft losgemaakt. In die periode

konden Nederlanders een voorstel doen voor kunst in de dependance van de Tweede Kamer annex parlementaire enquêtezaal. Het was een interessante onderneming die regelmatig onder vuur lag, bekende voorzitter van de kunstcommissie van de Kamer, Saskia Noorman-Den Uyl.

'Maar we hebben Martijn altijd verdedigd.' Nu eens mondde de kunst-opdracht niet uit in een standaard beeld of schilderij, maar in een proces dat zeer uiteenlopende ideeën genereerde. Engelbregt liet ze alle 552 in sneltreinvaart op het scherm passeren, de pleidooien voor milieu-

Martijn Engelbregt en Saskia Noorman: den Oyl zullen elkaar hierna nog in de armen vallen.

Kamervoorzitter Frans Weisglas voor een keer zonder hamer.

Projectleider van de Rijksgebouwendienst, Simone Liu, kan nu glimlachen; eind goed al goed.

Het winnende kunstproject van André Boone

De jongste deelnemer Annabel Konings stelde een reusachtig lieveheersbeestje voor als standbeeld op het Plein. Het blijft bij een tekening in de Kamer.

<< Architect van het Logement, Erik Knippers, op zoek naar de dienstcatalogus.

vriendelijk hout, de tekst 'we zijn goed bezig', de geldwolf, de struisvogel en het luisterend oor van het parlement richting burger. Democratie en kunst konden dus wel degelijk samengaan, ook al was het soms spannend of de oproep ook antidemocratische, seksistische, racistische of beledigende voorstellen zou losmaken.

EUROCENT

Een feestelijke receptie vormde het slot van de Dienst. Aan tafel werden de tien winnende 'kunstenaars' uitgenodigd die ieder hun voorstel toelichtten. Zoals Liset van Dommelen met haar eurocent-tekst 'jullie zijn hier voor ons'. Hebben de centen

toch ergens hun nut bewezen. Of de tinnen dranghekjes van Heleen Klopper die een zacht antwoord moeten geven op de harde hekken die het volk scheiden van de macht. Amit Bar kleefde twee Hollandse klompenmeisjes aan elkaar, liet ze in rood-wit-blauw schilderen en hen poseren voor een Hollandse molen: alle clichés bij elkaar, met het oogmerk om de Kamerleden tussen de bedrijven door een beetje aan het lachen te krijgen. Tot winnaar werd uitgeroepen het neon-sculptuur 'Het is niet zo' van André Boone, die daarvoor een tekst gebruikte van de schrijver Abel Herzberg. 'Het is niet zo' is de ultieme relativiser van iemand die iets

vreselijks heeft meegemaakt en dat met die tekst van zich probeert af te schudden. Alleen zo kun je met de harde waarheid verder leven. Saskia Noorman en directeur-generaal van de Rgd, Peter Jägers, staken de stekker in het stopcontact en brachten zo 'Het is niet zo' tot leven. Het mobiele werkstuk kan op alle plaatsen worden neergezet waar de boodschap nodig is. Enkele burgers suggereerden dat ook de tijdelijke behuizing van Engelbregt in het Logement tot blijvend kunstwerk zou moeten worden bestempeld, maar dat zal niet zo zijn. Het dienstgebouwtje is inmiddels afgebroken. Wat rest is de herinnering aan een baanbrekend en

grensverleggend kunstproject. Engelbregt is niet helemaal verdwenen uit het Logement. Bij de ingang functioneert zijn rode telefoon, de hot line naar het volk, waar men contact kan zoeken met een willekeurige Nederlander.

Rob Sweere prikkelt publiek met ervaringsessies

Dag en nacht stroomt er blauwe vloeistof door de verschillende onderdelen van de installatie Blue Waters. Dit op een laboratorium gebaseerde kunstwerk moet de werknemers van het NVI even buiten de werkelijkheid plaatsen. De verbeelding is het leidende thema voor kunstenaar Rob Sweere die de wereld uitkiest als zijn werkterrein.

Tekst: Mirjam Keunen Fotografie: Luuk Kramer

Persoonlijke beleving als kunstvorm

ANDERE SMAKEN

